

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventpils iela 36 10
Tālrunis 26 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 133 (1869)

Trešdien, 1956. g. 7. novembrī

12. gads

Lai dzīvo Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadiena!

Uzvarošais Oktobra karogs

Padomju tautai un visas pasaules darbaļaudīm šodien ir lieli un liksmi svētki — Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadiena.

Miljoniem darba cilvēku gadsimtus sapņoja par to laiku, kad cilvēks vairs nevarēs apspiest cilvēku, kad visas bagātības kļūs par tautas īpašumu. Lielais Oktobris vērtā šo sapni īstenībā visas pasaules sestajā daļā. Oktobra cīņās mūsu Dzimtene atbrīvojās no kapitalistiskās verdzības valdītiem un nostājās uz gaišā socialisma ceļa.

Vēsturiski tā laikā padomju tauta pārvērtā kādreiz atpalikušu zemi par varenurūpniecības un kolektīvizētas lauksaimniecības lielvalsti, uzcēla galvenos vilcienos socialistisko sabiedrību un tagad droši iet uz priekšu, uz komunismu. Lielā Oktobra 39. gadadienu mūsu Dzimtene sagaida savu jaunrades spēku pilnā plaukumā. Padomju Savienības rīcībā ir varena un vispusīgi attīstīta socialistiska ražošana, milzīgi materiālie resursi un kvalificēti kadri.

Strādnieku šķira, kolchozu zemniecība un inteliģence spriģi strādā, lai realizētu PSKP XX kongresa lēmumus. Padomju cilvēki dara visu, lai visāskajā laikā veiktu galveno ekonomisko uzdevumu — panākt un pārspēt visattīstītākās kapitalistiskās zemes produkcijas ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Padomju cilvēku radošais darbs nodrošina aizvien jaunus sasniegumus saimnieciskajā un kultūras celtniecībā. Mūsu rūpniecība sekmīgi pilda ražošanas uzdevumus. Sevišķi strauji mūsu zemē attīstās smagā industrija — visas tautas saimniecības nesatricināmais balsts. Reizē palielinās arī tautas patēriņa priekšmetu ražošana. Strauji iet kalnup socialistiskā lauksaimniecība. Nepilnos trijos gados apgāti 35,5 miljoni hektaru nekarto zemju un vecaņu. Šogad — sestās piecgades pirmajā gadā — novākts un sagādāts ievērojami vairāk labības nekā iepriekšējos gados. Kolchozos un padomju saimniecībās pieaug loņu skaits un ceļas to produktivitāte.

Komunistiskā partija un Padomju valdība neatlaidīgi realizē PSKP XX kongresa paredzētos pasākumus darbaļaudžu materiālā un kultūras līmeņa celšanā. Satsināta par divām stundām darba diena strādniekiem un kalpotājiem

pirms izejamām un svināmām dienām, sievietēm palielināts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, noteikta sešu stundu darba diena pusaudžiem, radikāli uzlabota pensiju sistēma, paaugstināta darba alga zemū atalgotiem strādniekiem un kalpotājiem.

Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas radīta padomju iekārta nodrošina nemīgtu PSRS ekonomiskās varenības augšupeju, darbaļaudžu labklājības celšanos, rada priekšnoteikumus sekmīgai komunisma celtniecībai.

Pamatoti lepodamies ar sasniegtajiem panākumiem, padomju cilvēki tomēr arī apzinās, ka mums ir vēl daudz trūkumu. Vēl ļoti nepilnīgi tiek izmantotas plašās rezerves un iespējas kāpināt lauksaimniecisko un rūpniecisko ražošanu, vēl gadas neapzintā attieksme pret tautas mantu, birokratisms un kancelejškums, ne visur tiek pietiekami gādāts par darbaļaudžu garīgo un materiālo vajadzību apmierināšanu. Šie trūkumi enerģiski jāizskauz, visnotaļ jāattīsta paškritika un sevišķi kritika no apakšas. Komunisma celtniecības intereses prasa arī vien vairāk kāpināt darba ražīgumu, rast un izmantot iekšējās rezerves, kas slēpjas visās tautas saimniecības nozarēs.

Padomju tauta nelokāmi apņēmusies joprojām turpināt lielo jauncelšmes darbu. Oktobra 39. gadadienu mūsu zemes darbaļaudis vainago ar jauniem panākumiem saimnieciskajā un kultūras celtniecībā. Kopā ar mums šos svētkus atzīmē mūsu daudzie draugi ārzemēs.

Starptautiskajā arenā izveidojusies plaša miera josta, kurā ietilpst gan socialistiskās, gan arī nesocialistiskās mieru mīlošās valstis. Šī miera josta aptver milzīgu zemeslodes teritoriju, kurā dzīvo gandrīz pusotra miljarda cilvēku, tas ir mūsu planētas iedzīvotāju vairākums. Imperialisms spiests soli pa solim atkāpties, īst imperialistiska koloniālā sistēma.

Visu zemju darbaļaudžu, visas progresīvās cilvēces acīs Padomju Savienība ir miera balsts, cildena priekšzīme cīņā par labāku nākotni.

Zem Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas karoga, Komunistiskās partijas vadībā padomju tauta izcīnīs pilnīgu komunisma uzvaru.

Sacensības priekšgalā

Pirms termiņa izpildīt sestās piecgades plānu — ar tādu apņemšanos ik dienas neatlaidīgi strādā Kuldīgas MRS kolektīvs. Jau piecgades pirmajā gadā paredzēts dot virspilna produkciju par vairāk nekā 400 tūkstoš rubļiem. Lai to veiktu, izvērstā socialistiskā sacensība starp mežu punktiem, brigādēm, atsevišķiem strādniekiem. Sevišķi spraiga sacensība kļuva, gatavojoties Oktobra revolūcijas 39. gadadienas sagaidīšanai. Svētkos, atskatoties uz paveikto, mežrūpsaimniecības ļaudis ar lepnumu atzīmē jaunus panākumus. Starp mežu meistarū brigādēm pirmajā vietā izvirzījusies b. Jansona vadītā brigāde, kura septembrī sasniegusi rādītājus, kādi noteikti

Celtna vadītājs
Ernests Stepanovs

otrās vietas ieguvējiem republikaniskajā sacensībā. Līdz ar to brigāde saņems LPSR Mežu rūpniecības ministrijas premiju — 3500 rubļus.

Ar jaunu darba velti svētkus sagaida celtna vadītājs Ernests Stepanovs. Viņš trešā ceturkšņa uzdevumu kokmateriālu iekraušanā izpildījis par 162 procentiem, iekraujot 10.596 kbm kokmateriālu. Ernests Stepanovs ir Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībnieks.

Teicami strādā MRS transportnieku kolektīvs, katru dienu pārvaldānot ap 400 kbm kokmateriālu. Šoferu sacensības priekšgalā iet komjauniešis Juris Rūdolfs, kas trešā ceturkšņa uzdevumu izpildījis par 131,8 proc. G. Akermane

Pirmrindnieki ražošanas un sabiedriskajā darbā

Kurš gan galdnieku plašu cechā nepazīst Lidiju Špudi. — Ražošanas pirmrindniece, atsaucīga darba biedre, sabiedriskā, — tā viņu raksturo finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs.

Pirmssvētku socialistiskajā sacensībā Lidija Špude izvirzījās labāko strādnieču vidū, izpildot vidēji savu uzdevumu par 144 procentiem. Un ne tikai ražošanā, arī sabiedriskajā darbā ir panākumi. Labi viņa veic ceča, sociālā delegāta un arodbiedrības vietējās komitejas sabiedriskās kontroles komisijas priekšsēdētājas pienākumus.

Malu ēvēlētājs Arvids Gailītis atrodas slimnīcā, bet mājās ģimenei aprūkst malakas. To uzzina Lidija un bez kavēšanās nokārto kurināmā piegādi.

...Dubultēveles dēļu nokrāvēja Annele Abušanaite darbā izmēģināja kāju un viena nespēj pāriet mājā. Lidija Špude neliedz savu palīdzību. Viņa palīdz slimniecei nokļūt dzīvoklī, ienes istabā malku, ūdeni, apgādā nepieciešamos produktus no veikala.

Bija arī cits gadījums. Fabrikas ēdnīcā strādnieki novēroja, ka pavārs Vasilis Ņikišins nevišķīgi veic savu uzdevumu. Ar b. Špudes piedalīšanos ēdnīcā izdarīja pārbau di un atklāja pašu elementārāko sanitāro noteikumu pārkāpumus. Nolaidīgo pavāru no darba atlaida.

Šie daži piemēri skaidri parāda, kādu trauksmes un skaidrības pilnu dzīvi dzīvo Lidija Špude.

Ar teicamiem panākumiem darbā un sabiedriskajā dzīvē

dižo svētku dienu sagaidīja arī plaša patēriņa preču ceča listiņu zāģētāja Palmira Pleša. Neskatoties uz to, ka savu uzdevumu viņa veic par 180 procentiem, atliek arī laika aktīvi darboties dramatiskajā pulciņā.

Par vienu no labākajiem lobiētājiem izvirzījies Jānis Grīnvalds. Viņa vadītā brigāde darbu veic teicamā kvalitātē, maksimāli izmantojot koksni.

Svētku dienā fabrikas kolektīvs atzinīgus vārdus veltī atslēdzniekiem Ivanam Serdjukovam un Ivanam Smirnovam, kuri piedalījās kļuču transportiera iekārtošanā no siltā baseina uz lobišanas nodaļu. Kļuču transportieris ietaupa vismaz četrus cilvēku darbu, pazemina pašizmaksu par vairāk kā 100 rubļiem dienā, novērš ielas satiksmes traucējumus.

E. Hibners

Attēlā: (no kreisās) bb. Serdjukova, Špude, Grīnvalds, Pleša, Smirnovs.

Mūsu MTS pirmrindas ļaudis

MTS pirmrindas traktoristi (no kreisās) bb.L.Volenbergs, E.Kalnietis, E.Riežnieks, F.Rudovics, V.Pupelis.

Oktobra svētkus Kabiles MTS mehanizatori sagaida ar labiem rezultātiem darbā. Pavasara sēju mehanizatori veica augstā agrotehniskā līmenī un zonas kolchozos izaudzēja bagātu ražu, kas sekmīgi novākta. Daudz pūļu mehanizatori veltījuši visu lauksaimniecības darbu veikšanai. Piemēram, graudaugu novākšana no laukiem bez mehanizatoru palīdzības nebija dzīvot pat iespējama.

Ievērojami pieaudzis lauku darbu mehanizācijas līmenis. Jau līdz 1. oktobrim mikstā arumā veikts 2300 ha vairāk nekā pagājušajā gadā.

Raženi strādājuši daudzi mūsu MTS mehanizatori. Traktorists b. Ansons veicis

divu gadu uzdevumu, b. Redins gada plānu izpildījis par 185 procentiem, b. Pupelis — par 167 procentiem, b. Kerijs — par 163 procentiem. Pirmrindas mehanizatoru skaits šogad kļuvis krietni kuplāks.

Pildot savas socialistiskās sacensības saistības, mehanizatori izvērsa ciņu par pašizmaksas samazināšanu. Gūti labi rezultāti. Katra hektara mikstā aruma pašizmaksa samazinājusies par 13 procentiem, salīdzinot ar plānoto. Mehanizatori dara visu iespējamo, lai sekmīgi izpildītu rudens aršanas plānu.

Slapjā augsne padarīja aršanas darbus gandrīz neiespējamus. Tomēr mehanizatori

neapstājās grūtību priekšā — viņi meklēja un atrada iespējas, kā aršanu veikt. Daudzos kolchozos, lai aršanu varētu turpināt, traktoru arklam vajadzēja noņemt vairākus korpusus, pierīkot speciālus dubļu aizsargdiskus arklā izcēlāja automātā, paplašināt arkluriteņus. Otrās traktoru brigades brigadieris b. Bērzs konstruēja pieckorpusu arklam speciālus papildriteņus. Ar šādu arklā rekonstrukciju normālos apstākļos varēs strādāt arī bez piekabinātāja. Spriegā ciņā ar dabu mehanizatori uzar hektaru pēc hektara.

V. Magonis,

partijas pirmorganizācijas sekretars Kabiles MTS

Ražena darba un jaunu uzvaru rudens

Bagāts rudens šogad ir kolchozā „Uzvara”. Krietni lielākas nekā pagājušajā gadā izaudzētas visas laukaugu kultūru ražas, kartupeļu vien ir par 300 tonnām vairāk nekā pērn. Cik neatlaidīgi visu brigāžu ļaudis strādāja, lai izaudzētu labu ražu, tikpat neatlaidīgi tie rūpējās par tās novākšanu. Par spīti sliktajiem laika apstākļiem viņi guvuši lielu darba uzvaru — bagātā raža novākta.

Kas tad nodrošināja šos panākumus? Jāsaka, ka nekas cits, ka labi pārdomāts darbu izkārtojums, spraiga sacensība starp brigādēm un visu kolchoznieku kopējā vēlētānās bez zudumiem novākt un saglabāt sava darba augļus.

Novācāmās platības nebija mazās — 240 ha ziemāju, turpat 350 ha vasarāju, kur nu vēl 100 ha kartupeļu, cukurbietes, piefermas lauki. Par ražas novākšanu sākām domāt laikus. Sasaucām paplašinātu valdes sēdi, kurā piedalījās kolchoza komunisti. Šeit runāja īsi un lietišķi. Apstiprināja darba plānu, noteica izstrādes normas un papildmaksu ražas novācējiem. Uz partijas pirmorganizācijas ierosinājumu noteica izstrādes dienas minimumu kolchoza administratīvajam personālam.

Sākās ražas novākšana. Lai labāk kontrolētu un vadītu darbu brigādēs, partijas organizācija kopā ar kolchoza valdi organizēja brigāžu ražošanas apspriedes. Tās deva iespēju ātrāk atklāt un novērst

radušos trūkumus. Šīs ražošanas apspriedes izmantojām arī, lai izmaksātu kolchozniekiem naudu avansā uz izstrādes dienām — 3 rubļus par izstrādes dienu.

Ražas novākšanas laikā druvās izgāja gan jauni, gan veci. Liels bija to kolchoznieku skaits, kuri ik dienas pārsniedza darba normas. Tādi bija laukkopji Jānis Dārziņš, Rūdolfs Šteinbergs, Ernests Mittenbergs, Jēkabs Blaubs, Vilhelmine Skripija, gados vecie kolchoznieki Kristaps Rolšteins, Heinrichs Reķis un daudzi citi.

Spraiga izvērsās socialistiskā sacensība starp brigādēm. Ar pirmajām dienām priekšgalā izvīzījās b. Freiberga vadītā brigade. Tai strauji sekoja brigadieru bb. Skripija un Freimanes vadītās brigades.

Visa tā rezultātā graudaugu plānu kolchozā pabeidza septembra pēdējā dekādē. Arī ievēšana, pateicoties sacensībai, veicās ātri, bet kartupeļus kolchozs novāca pirmais rajonā. Tur, kur nesen auga labība, tagad pretī raugās līdzens arums. Šeit kolchozniekiem daudz palīdzējuši Kabiles MTS mehanizatori. No 23 hektāriem cukurbietes piegādātas pieņemšanas punktā, bet lapas saliktas tvertnēs skābēšanai. Uzvarieši ar lepnumu apzinās, ka rudens lauku darbos viņi sacensībā ar kolchozu „Imanta” uzvarējuši.

Protams, ne jau vienmēr viss gāja tik gludi. Ražas no-

vākšanā sāka atpalikt trešā brigade. Cēlonis tam bija brigadieris b. Ventnieka lielā tieksme uz reibinošiem dzērieniem. Tūlīt šī brigade nokļuva valdes un partijas pirmorganizācijas uzmanības centrā. Par to noorganizēja ikdienas kontroli. Brigadieris kritizēja „zibēšos”, viņš kļuva pat par „kinozaigzni”, kā kolchozā mēdz saukt tos, kuri par pārkāpumiem iekļūst gaismas avīzē. Un kritika līdzēja. Brigade neatpalika no pārējām.

Kad noteica izstrādes dienu minimumu kolchoza administratīvajam personālam, daudzi kolchoznieki pareģoja, ka šis pasākums būšot maznozīmīgs. Tagad fakti apliecina pretējo. Jāsaka, ka 15 cilvēku lielā administratīvā personāla un komjauniešu brigade otrās laukkopības brigades 1. posmu, kur augsnes apstākļi visnelabvēlīgākie, izglāba no ražas zudumiem. Ar priekšsēdētāju b. Muižnieku priekšgalā brigades ļaudis ar rokas izkaptīm visslapjākos laukos nopļāva 12 ha vasarāju, novāca kartupeļus tur, kur varēja strādāt vienīgi ar dakšām. Tagad brigade, papildinājusies ar Rendas patērētāju biedrības darbiniekiem, gatavo skābarību no cukurbietes lapām.

Pieredzes bagātā priekšsēdētāja b. Muižnieka un partijas pirmorganizācijas vadībā kolchoza „Uzvara” ļaudis aizvada ražena darba un jaunu uzvaru rudeni.

P. Heršbergs,

kolchoza „Uzvara” partijas pirmorganizācijas sekretars

GODA SARAKSTS

Ar Kuldīgas rajona izpildu komitejas un LKP rajona komitejas biroja lēmumu terakstīti rajona Goda sarakstā sekojoši rūpniecības un lauksaimniecības darba pirmrindnieki:

FINIERU FABRIKĀ „VULKANS”

1. Censonis Kudriņš — lobi-tājs.
2. Zenta Herca — brigadieris.
3. Lidija Špude — strādniece.
4. Nikolajs Grišānovs — strādnieks.
5. Palmira Pleša — strādniece.

RŪPNIECĪBAS KOMBINATĀ

1. Augusts Veltchols — brigadieris.
2. Arvīds Pīrtņieks — kalējs.
3. Kārlis Mazāls — galdnieks.
4. Ādams Stobis — vecākais kriegļu apdzinātājs.
5. Krišs Bredavs — strādnieks.

MRS

1. Jūris Rūdofls — šoferis.
2. Hermanis Zvejnieks — celtnavīdītājs.
3. Zānis Jācis — motorists.
4. Ernests Stepanovs — celtnavīdītājs.
5. Toms Ābols — strādnieks.
6. Frīcis Osīs — traktorists.

REMONTU UN CELTNIECĪBAS KANTORĒ

1. Arnolds Mediņš — galdnieks.
 2. Kārlis Eida — podnieks.
- ### KULDĪGAS PIENOTAVĀ
1. Ilze Šteinberga — strādniece.
- ### KULDĪGAS TŪKU FABRIKĀ
1. Antoina Andrejeva — vērpeja.
 2. Anna Jelfimova — vērpeja.
 3. Velta Velsberga — audēja.

MEŽSAIMNIECĪBĀ

1. Jānis Dreimanis — strādnieks.
- ### ATK № 7
1. Visvaldis Vanags — šoferis.
 2. Leonhards Špicers — atslēdznieks.

CEĻU EKSPLUATĀCIJAS IECIRKNIS № 12

1. Arturs Bērziņš — brigadieris.
2. Krišs Bitners — remontstrādnieks.

KABILES PIENOTAVĀ

1. Valija Arnika — strādniece.
- ### KULDĪGAS MTS
1. Pēteris Lapsa — traktorists.
 2. Pēteris Tkačenko — traktorists.
 3. Leons Freibergs — brigadieris.
 4. Teodors Mamis — ekskavatorists.
 5. Ivans Kovaļš — mēloračijas brigades brigadieris.
 6. Vasilis Ivanovs — traktorists.

KABILES MTS

1. Boļeslavs Šarkovskis — brigadieris.
2. Laimonis Volenbergs — brigadieris.
3. Ernests Rubenis — brigadieris.
4. Kārlis Ansons — traktorists.
5. Staņislavs Kerijs — traktorists.
6. Vītauts Pupelis — traktorists.
7. Frīcis Rudovics — traktorists.
8. Anna Oškāne — galvenā zootehniķe.

RAJONA KOLCHOZOS

1. Pēteris Šnevels — kolchoza „Boļševiks” priekšsēdētājs.
2. Voldemars Leimanis — kolchoza „Traktorists” priekšsēdētājs.
3. Voldemars Rozītis — kolchoza „Latvijas strēlnieks” priekšsēdētājs.
4. Visvaldis Kapteinis — kompleksās brigades brigadieris kolchozā „Traktorists”.
5. Elvira Neimane — kompleksās brigades brigadiere kolchozā „Traktorists”.
6. Valija Kulberga — slaucē-

ja kolchozā „Latvijas strēlnieks”.

7. Tatjana Zile — slaucēja kolchozā „Latvijas strēlnieks”.

8. Olga Klestrova — slaucēja Lisenko v. n. kolchozā.

9. Anna Kešenfelde — slaucēja Mičurina v. n. kolchozā.

10. Anna Sproģe — slaucēja kolchozā „Komunars”.

11. Ella Kārklīna — putnkope Mičurina v. n. kolchozā.

12. Krišs Jansons — laukkopis Mičurina v. n. kolchozā.

13. Olga Lampa — laukkope kolchozā „Boļševiks”.

14. Heinrichs Freimanis — laukkopis kolchozā „Brivais ceļš”.

15. Eduards Petrovskis — laukkopis kolchozā „Ciņa”.

16. Jūris Jansons — laukkopis Molotova v. n. kolchozā.

17. Ansis Strāls — laukkopis kolchozā „Traktorists”.

18. Anna Sedole — laukkope Ždanova v. n. kolchozā.

19. Mārtiņš Tilka — laukkopis kolchozā „Sarkanā zvaigzne”.

20. Līze Tontegode — laukkope kolchozā „Sarkanā zvaigzne”.

21. Konstantīns Laizāns — zirgkopis Lisenko v. n. kolchozā.

22. Jānis Vorbats — zirgkopis kolchozā „Graudis”.

23. Ansis Pētersons — zirgkopis kolchozā „Brīvība”.

24. Ernests Runiks — zirgkopis kolchozā „Latvijas strēlnieks”.

25. Marija Ābola — laukkope Molotova v. n. kolchozā.

26. Pēteris Tiška — zirgkopis Lisenko v. n. kolchozā.

27. Arnolds Zandmans — kolchoza „Imanta” priekšsēdētājs.

28. Jānis Muļnieks — kolchoza „Uzvara” priekšsēdētājs.

29. Valda Turka — kolchoza „Graudis” priekšsēdētāja.

30. Jūris Sūna — agronoms kolchozā „Graudis”.

31. Kiliķe Jukavicina — altkope kolchozā „Graudis”.

32. Arvīds Lācis — agronoms kolchozā „Uzvaras karogs”.

33. Frīcis Freibergs — laukkopības brigades brigadieris kolchoza „Uzvara”.

34. Zānis Valdmāns — kompleksās brigades brigadieris kolchozā „Uzvaras karogs”.

35. Viktorija Kondratjeva — putnkope kolchozā „Uzvaras karogs”.

36. Lilija Merclina — slaucēja kolchozā „Uzvara”.

37. Agate Pūpola — slaucēja Kārļa Marksa v. n. kolchozā.

38. Milda Graudiņa — slaucēja Kārļa Marksa v. n. kolchozā.

39. Eda Abiņa — cūkkope kolchozā „Uzvara”.

40. Emīlija Mīkelsone — slaucēja kolchozā „Imanta”.

41. Jeto Austere — putnkope Staļina v. n. kolchozā.

42. Erna Pumpure — teļu kopeja kolchozā „Uzvara”.

43. Jēkabs Sproģis — kalējs Lepina v. n. kolchozā.

44. Grieta Biksone — kolchoza „Ciņa” priekšsēdētāja.

45. Mīkels Nikandrovs — kolchoza „Uzvaras karogs” priekšsēdētājs.

46. Kārlis Plīts — Molotova v. n. kolchoza priekšsēdētājs.

47. Jānis Kraulers — agronoms Ždanova v. n. kolchozā.

Pieredzes apmaiņai

Kā guvām panākumus piena izslaukumu kāpināšanā

Ar piensaimniecību mūsu kolchozā nopietni sāka nodarboties pagājušajā gada vasarā. Sabiedriskajam ganāmpulkam sagatavojām divas reizes vairāk rupjās lopbarības nekā iepriekšējā gadā. Vairāk sagatavojām skābarību un sagādājām spēkbarību. Rezultātā izslaukumi, salīdzinot ar 1954./55. lopkopības gadu, strauji pieauga jau ziemas mēnešos.

Pavasari govis ganībās izgāja labā miesas stāvoklī un atslaucoties deva vairāk piena nekā iepriekšējā gadā. Govju ganišanai ierādījām 80 hektarus sēto zālāju. Tas, protams, vēl nespēja nodrošināt vajadzīgo zaļās masas daudzumu. Tāpēc jau laikus padomājam par zaļā konveijera organizēšanu. Zaļbarībai pavisam apņēmām 110 hektarus. Agrā pavasarī izbarojām rudzu un ziemas vīku maisījumu, tad zirņu un vīkauzu mistru, bet pēc tam vīkauzu un kukuruzas mistru. Zaļbarības kultūras sējām ar 10—15 dienu starplaiku. Tas nodrošināja zaļo masu piebarošanai līdz pat ganību perioda beigām.

Lopu papildus piebarošana mūsu apstākļos, kad vēl nav kultivēto ganību, ir viens no galvenajiem priekšnoteikumiem izslaukumu kāpināšanā. Protams, nepietiek tikai zaļbarību izaudzēt, tā regulāri un pietiekamā daudzumā jāpiegādā lopiem. Tāpēc to nevar atstāt tikai lopkopju-slaucēju ziņā vien. Slaucējām jau tā ir

Attēlā: labākā slaucēja kolchozā
b. E. Miķelsone

liela darba slodze, kāpēc zaļbarības piegādāšanai atliek maz laika. Jau pavasarī katrai liellopu novietnei norīkojam vienu kolhoznieku, kura pienākums — piegādāt govīm zaļbarību. Jāsaka, ka šim piegādātājam bija ko darīt no agra rīta līdz vēlam vakaram, lai katrai govij diennakti nodrošinātu ap 60 kg zaļo masu. Lopkopēm-slaucējām tādējādi atlika vairāk brīva laika darbam piefermas laucīpos, kur tās audzēja lopbarības saknes.

Labākās ražas izaudzējušas „Krastrnieku” novietnes lopkopes-slaucējas Emilija un Jūle Miķelsones un Ausma Zomere — 15 tonnas no hektara. Tas dos iespēju šim slaucējām katrai govij dienā izbarot līdz 10 kg lopbarības sakņu.

Lopkopības gads noslēdzies. Mūsu kolchoza lopkopības darbinieki ar gandarījumu atzīmē, ka šajā laikā panākts izslaukumu kāpinājums, salīdzinot ar pagājušo gadu par 687 litriem no govs, kas ir lielākais daudzums rajonā. Rajona kolchozu socialistiskajā sacensībā par piena ieguvu no vienas govs uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes mūsu kolchozs ierindojas otrajā vietā, tikai nedaudz atpaliekot no labākā lopkopības kolchoza „Latvijas strēlnieks”.

Raksturīgi tas, ka mūsu kolchozā nav slaucēju-rekordistu. Visas lopkopes-slaucējas ieguvušas apmēram vienādu piena daudzumu. Ja labākā slaucēja Emilija Miķelsone vidēji no govs izslauca 2000 litrus, tad Valda Andersone, kura kolchozā izslaukumu ieguvē ieņem vienu no pēdējām vietām — 1700 litrus piena no govs. Tas liecina, ka par izslaukumu kāpināšanu rūpējušās visas slaucējas.

Esam domājuši arī par to, kā jaunajā lopkopības gadā izslaukumus vēl palielināt. Katrai govij esam sagādājuši 2,5 tonnas rupjās barības, kā arī skābarību, spēkbarību un saknes. Visas liellopu novietnes elektrificētas un izremontētas. Pašreiz iekārto sakņu glabātuvi un mechanizē ūdens piegādi.

A. Zandmans,
kolchoza „Imanta” priekšsēdētājs

Ar pasta somu plecos

No malas vērojot, pastnieku darbs liekas pavisam vienkāršs. Taču arī tajā ir dažādas īpatnības un varan droši sacīt: — Pastnieka darbs ir grūts, tas prasa daudz enerģijas, izturības.

Minēsim kaut vai to, ka katrs mūsu pilsētas pastnieks tika gada laikā viestāigā dažādo virzienos 1500 stundas. Šajā laikā viņš noie ap 3 tūkstoš kilometru, pārnēsājot savā pasta somā turpat 5 V. Runkeviča, J. Gruzinskis, Dz. Svarķe un J. Freitūkstokilogramu manis.

periodisko izdevumu un vēstulju. Tie nav mazie skaitļi. Turklāt mūsu pilsētas vecākie pasnieki Prūsis un Taube jau 3 gadu desmitus „valkā” pasta somas. Bez tam katram pastniekam jāpārvar ne mazums šķēršļu. Nepareizi un negliti uzrakstīta adrese, pasta kastītes trūkums pie dzīvokļa durvīm — viss tas sagādā zināmas grūtības. Taču sūtijums jānogādā laikā un precīzi. „Brāķis” pastnieku darbā nedrīkst būt. Nepareizi piegādātu vēstuli var uzskatīt kā pazudušu. Rezultātā jāpiedziņo nepatīkšanas ne tikai pasta darbiniekiem, bet arī adresātam un sūtītājam.

Pastnieki ir nevien vēstulju, laikrakstu un žurnālu iznesā-

Attēlā: mūsu pilsētas pastnieki F. Taube, J. Gruzinskis, Dz. Svarķe un J. Freitūkstokilogramu manis.

tāji, bet aktīvi palīgi preses izdevumu izplatīšanā. Katrs pastnieks uzņemties socialistiskās sacensības saistības — izplatīt zināmu daudzumu preses izdevumu abonentiem. Tā pastnieks Freimanis izvietojis dažādus preses izdevumus par 5574 rubļiem, pārsniedzot uzņemtas saistības par vairāk kā 3 tūkstoš rubļiem. Līdzīgi panākumi ir arī pastniekam Prūsim. Pastnieki Gierle un Gruzinskis savlaicīgi atgādina abonentiem, kad jāatjauno abonements, nepieļaujot pasūtītāju skaita samazināšanos.

Salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, šogad ievērojami uzlabojies pastnieku darbs.

A. Zariņš

1917. gadā, naktī uz 26. oktobra (8. novembrī), 2. Padomju kongress pieņēma V. I. Leņina uzrakstīto uzsaukumu, kurā bija teikts:

„Kongress nolemj: visa vara uz vietām pāriet strādnieku, zaldātu un zemnieku deputātu padomēm, kurām arī jānodrošina ista revolucionāra kārtība”. 26. oktobrī kongress pieņēma vēsturiskos dekretus par miera un par zemi, kā arī ievēlēja pirmo Tautas Komissari Padomi un tās priekšsēdētāju — V. I. Leņinu. Šīs cīņas bija izcīnīta pasaulē pirmā strādnieku un zemnieku valsts.

Kopā ar citām Krievijas tautām cīnījās par socialistisku valsti aktīvi piedalījās arī Latvijas revolucionārais proletariats un tā avangards — boļševiki.

Lieli kaujas rādījuma latviešu proletariats gūva Oktobra revolūcijas „ģenerālmēģinājuma” — 1905. gada revolūcijā. Pēc V. I. Leņina novērtējuma, Krievijas pirmās revolūcijas laikā „latviešu proletariats un latviešu socialdemokrātija ieņēma vienu no redzamākajām, pirmajām vietām cīņā pret patvaldību un visiem vecās kārtības spēkiem”.

Revolūcijas gados izveidojās un kopējās cīņās nostiprinājās latviešu un krievu proletariats savienība, 1906. gadā notika latviešu socialdemokrātiskās strādnieku partijas apvienošana ar KSDSP. Latvijas proletariats nepārtrauca cīņu arī smagajos reakcijas gados un ar jaunu spēku turpināja revolucionāro darbību strādnieku kustības uzplūdu gados.

Jau ar pirmajām 1. pasaules kara dienām Latvijas socialdemokrātija nostājās leņiniskās pozīcijas jautājumā par karu, veicot plašpārēkara agitāciju un

Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadiena

atmaskodama socialšovīnistus. Kara gados Latvijas socialdemokrātija darbojās ļoti grūtos apstākļos; bija sagrāutas strādnieku organizācijas, plostījās policijas terors, strādnieku pamatnodarījumi bija evakuēti uz leņķu krievijas guberņām. Tomēr Latvijas socialdemokrātija ne uz mirkli nepārtrauca darbību latviešu strādnieku, tranšeju strādnieku, bezzemnieku vidū.

Pēc 1917. gada buržuaziski demokrātiskās revolūcijas Latvijā sākās jauns revolucionārs kustības kāpinājums. Sākās strādnieku un zaldātu deputātu padomju organizēšanās, pēc Latvijas strādnieku un bezzemnieku kongresa sāka vēlē bezzemnieku deputātu padomes.

Nostiprinājās un paplašinājās LSD organizācijas. Balstoties uz V. I. Leņina mācību par buržuaziski demokrātiskās revolūcijas pārgašanu socialistiskajā revolūcijā, Latvijas boļševiki veica lielu masu agitācijas un organizēšanas darbu. Lielu vēribu partija pievērsa darbam latviešu strādnieku vidū. Boļševiku ietekme te strauji pieauga, par ko spilgti liecināja Apvienotās latviešu strādnieku pulku deputātu padomes 17. maija sēdē pieņemtā rezolūcija. Tani strādnieki vērsās pret karu, pret buržuazisko Pagaidu valdību. Rezolūcijā strādnieki izvirzīja prasību nodot visu varu Padomēm. No šīs dienas latviešu strādnieku absolūtais vairākums stingri nostājās boļševiku partijas pusē un bija uzticams cīnītājs par socialismu.

Līdz jūnijam boļševiki bija iekarājuši vairākumu Padomēs visā neokupētajā Latvijas teritorijā.

Par strādnieku un darbaļaužu revolucionāro noskaņojumu spilgti liecināja jūnija demonstrācijas, kas notika Rīgā, Valmīkā, Valmierā un citur, kā arī strādnieku streiki, muižu konfiskācijas un revolucionāro strādnieku daļu pretpars „nāvinieku” un citu reakcionāro karaspēka daļu provokācijām.

Kad Latvijā pienāca ziņa par bruņotās sacelšanās uzvaru Petrogradā, boļševiki stāstīja par to darba tautai un aicināja izpildīt partijas un Revolucionārās Kara Komitejas norādījumus.

Latviešu strādnieku pulki ieņēma Cēsis, Valku un likvidēja pēdējos kontrrevolucionāros centrus Latvijas teritorijā. „Iskolats”, kas 8. un 9. (21. un 22.) novembrī Valmierā sanāca uz sēdēm, savā rezolūcijā rakstīja: „Latvijas strādnieku, kareivju un bezzemnieku Deputātu padome, likvidējot vecās pārvades formas un ņemot vērā savas rokās Latvijā, sāta draudīgus sveicienus Revolucionārajai Padomju valdībai (tautas komissariem) un Padomju Centralai Izpildu Komitejai un līdz ar to apņemas visiem spēkiem un līdzekļiem tās pabalstīt grūtajā cīņā.”

Latvijas strādnieku, kareivju un bezzemnieku Padomju II kongress, kas notika 16. — 18.

decembrī Valmierā, pasludināja padomju varu visā Latvijas neokupētajā daļā, apstiprināja „Iskolata” lēmumu par muižnieku zemju konfiskāciju un ievēlēja jaunu Padomi.

Neitgs, bet nozīmīgs bija pirmais padomju varas periods Latvijā, kad Latvijas darba tauta noteikti nostājās uz padomju varas ceļa un apliecināja savu uzticību Leņina idejām. Vēl divus gadu desmitus Latvijas proletariats un tā priekšpulkam — komunistu partijai nācās turpināt grūtu un neatlaidīgu cīņu.

1940. gadā Latvijas darbaļaudis gūva buržuazisko iekārto, nodibināja padomju republiku un iekļāvās socialistisko republiku savienībā.

Padomju valsts 39 savas pastāvēšanas gados guvusi milzu panākumus visās politiskās, saimnieciskās un kultūras dzīves nozarēs.

Komunistiskās partijas vadībā padomju tautas pārvērtušās gadsmiēm ilgo atpazītību, uzvarējušās daudzus ienaidniekus, kas mēģināja nomākt pirmo socialismu valsti, pārvērtušās daudzus trūkumus valsts iekšējā dzīvē.

Par socialistiskās valsts spēku spilgti liecina Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongress, kas atsedza un nosodīja personības kultu, atjaunoja leņiniskās vadības normas partijas un valsts dzīvē un nospranda jaunus, lielus uzdevu-

mus valsts saimniecības attīstībā un tautas materiālās labklājības celšanā.

Nedaudz vairāk par pusgadu pagājis pēc partijas XX kongresa, bet jau tagad var redzēt, cik nozīmīgi ir bijuši kongresa lēmumi PSRS iekšējās un ārējās politikas jautājumos. Rūpniecībā sestās piecgades pusgada plāns produkcijas kopvērtībā izpildīts par 102 procentiem, izcīnīta liela uzvara cīņā par labību, ir veikti svarīgi pasākumi tautas materiālās labklājības celšanā. Ari Latvijas darbaļaudis guvusi slavenas darba uzvaras. Rūpniecībā pirmā pusgada plāns izpildīts par 103 procentiem. Liela darba uzvara gūta lauksaimniecībā. Par ievērojamu plāna pārsniegšanu piena sagādē Latvijas lauku darbaļaudis saņēma PSKP CK un PSRS Ministru Padomes atzinību un apsvērkumu.

Atzīmējot Oktobra socialistiskās revolūcijas 39. gadadienu, padomju ļaudis ar lepnumu un prieku konstatē gūtos panākumus un apņemas ar savu darbu vēl vairāk stiprināt savas socialistiskās Dzimtenes varenību.

H. Andiņš,

LKP CK Partijas vēstures
institūta zinātniskais
līdzstrādnieks

**Nākamais laikraksta numurs iznāks
svētdien, 11. novembrī.**

STARPTAUTISKAIS APSKATS

Imperialistu bruņotā agresija pret Ēģipti

Stāvoklis Tuvajos un Vidējos Austrumos nopietni pasasinājies. Ēģipte kļuvusi par agresijas upuri. Naktī uz 30. oktobra Izraēlas bruņotie spēki pēc rietumvalstu norādījuma iebruka Ēģiptes teritorijā un sāka virzīties uz Suecas kanālu. Izmantojot Izraēlas iebrukumu, Anglija un Francija iesniedza Ēģiptei ultimatu. Teikdams, ka „ja aizsargā Suecas kanāla josla”, tās pieprasīja, lai angļu un franču karaspēkam atļauj izcelties Portsaidā, Suecā un Ismailijā — svarīgākajos punktos Suecas kanāla joslā. Ēģiptes valdība Anglijas un Francijas ultimatu noraidīja.

Anglija un Francija nosūtīja savu karaspēku uz Ēģiptes krastiem, lai to izceltu šīs zemes teritorijā. 31. oktobra vakarā angļu un franču aviācija un jūras kara spēki sāka bombardēt un apšaudīt Ēģiptes pilsētas.

Rietumu prese un politiskie darbinieki neslēpj, ka bruņotais uzbrukums Ēģiptei sāksies tāpēc, lai atņemtu tai Suecas kanālu. Francijas delegāts ANO Drošības padomē teica, ka iebrukums ir „atbildes pasākums” pret Ēģipti, kas nacionalizējusi Suecas kanāla sabiedrību. Ar vēl nekautrīgākiem paziņojumiem nāk klajā buržuāziskie laikraksti, kas aicina „ierociem rokās izrēķināties ar Naseru”.

Agresija pret Ēģipti sacēlusi kājās visus Arabu Austrumus. Jordaniā, Sirijā un Sauda Arabijā izsludināta vispārēja mobilizācija. Arabu valstu valdības apliecinājušas, ka tās pilnīgi atbalsta Ēģipti. Ēģiptiešu tautas pusē ir visi miermīlošie cilvēki, kas ar sa-

šutumu prasa: „Rokas nost no Ēģiptes!”

Padomju valdība publicējusi paziņojumu, kurā teikts, ka „visas pasaules brīvību mīlošās tautas kvēli simpatizē ēģiptiešu tautas taisnīgajai cīņai, kas aizstāv savu nacionālo neatkarību”. PSRS valdība prasa, lai Apvienoto Nāciju Organizācija nekavējoties rīkotos un darītu galu Anglijas, Francijas un Izraēlas agresīvajai rīcībai, panākot intervētu karaspēka tūlītēju izvešanu no Ēģiptes teritorijas.

Svarīgs dokuments

30. oktobrī PSRS valdība publicēja deklarāciju par Padomju Savienības un citu socialistisko valstu draudzības un sadarbības attīstības un tālākas nostiprināšanas pamatiem. Deklarācijā uzsvērti tie principi, pēc kuriem socialistiskās valstis veido savas savstarpējās attiecības. Tie ir — pilnīga līdztiesība, teritoriālās integritātes, valsts neatkarības un suverenitātes cieniāšana, savstarpēja neiejaukšanās iekšējās lietās. PSKP XX kongresa lēmumi, kuros izteikta nepieciešamība pilnīgi ievērot ikvienas socialistiskās zemes īpatnības, rada priekšnoteikumus, lai vēl vairāk nostiprinātos socialistisko nāciju draudzība un sadarbība.

Lai to nodrošinātu, PSRS valdība izteikusi gatavību apspriest ar citām socialistiskajām valstīm pasākumus, kas veicinātu savstarpējo ekonomisko sakaru tālāku attīstību. Kas attiecas uz socialistisko valstu sadarbību militārā jomā, tad deklarācijā norādīts, ka PSRS valdība ir gatava izskatīt kopā ar citām valstīm, kas piedalās Varšavas līgumā (draudzības, sadarbības un savstarpējās palīdzības līgums,

ko parakstījusi PSRS un tautas demokrātijas valstis 1955. gada 15. maijā), jautājumu par padomju karaspēku, kas saskaņā ar šo līgumu atrodas Polijā, Rumānijā un Ungārijā.

Deklarācijā aplūkoti arī pēdējie notikumi Ungārijā. Padomju valdība atzīmē, ka Ungārijas darbaļaužu kustība, kurā izvirza jautājumu par nepietno trūkumu likvidēšanu ekonomiskajā celtniecībā un birokrātisko izkropojumu novēršanu valsts aparātā, ir pamatota. Taču šai kustībai piešķirušies melnās reakcijas un kontrrevolūcijas spēki, kas mēģina izmantot visas darbaļaužu daļas neapmierinātību, lai Ungārijā atjaunotu muižnieku un kapitalistu iekārtu. Deklarācijā uzsvērts, ka socialistisko iekarojumu aizsargāšana šobrīd ir Ungārijas darba tautas galvenais un svētākais pienākums.

Deklarācija izraisījusi plašu atbalstu socialistiskajās zemēs. Izteikdams poļu tautas nostāju pret šo deklarāciju, Polijas izcilais sabiedriskais darbinieks Leons Kručkovskis uzsvēra: „Poļu tauta grib tālāk nostiprināt draudzību ar Padomju Savienību un citām tautas demokrātijas valstīm”. Čehoslovākijas laikraksts „Rude Pravo” atzīmē, ka no Padomju valdības deklarācijas „izriet PSRS miermīlīgās politikas princips — sadzīvot mierā ar visām tautām, nostiprināt socialisma metodes zemju vienību un savstarpējo palīdzību”.

„Socialistisko zemju savstarpēja palīdzība un plaša politiska un ekonomiska sadarbība, — atzīmē bulgāru laikraksts „Zemedejsko Zname”, — ir visdrošākā garantija socialisma pilnīgai uzvarai un pilnīgam triumfam”.

V. Charkovs

Oktobra svētkiem veltītas sacensības

Sestdien un svētdien BASB „Daugava” sporta namā notika Oktobra svētkiem veltītas basketbola zibturnīrs, kurā piedalījās līdz šim neredzēts komandu skaits: 9 vīriešu un 7 sieviešu.

Tomēr jāsaaka, ka komandu skaits varēja būt vēl lielāks, jo neattaisnojamu iemeslu dēļ nepiedalījās patērētāju biedrības vīriešu un sieviešu komandas, kuras vēl nesen skaitījās par vienām no spēcīgākajām rajonā, bet tagad šā fizikultūras kolektīva priekšsēdētāja b. Kapiņa bezatbildības dēļ ir izjukušas. Tāpat zibturnīrā nepiedalījās Mežsaimniecības basketbolisti (fizikultūras kolektīva priekšsēdētājs b. Meņģis). No 7 sieviešu komandām sešas bija skolu komandas, kas liecina, ka darba vietu fizikultūras kolektīvos basketbolam starp sievietēm nevelta pietiekamu uzmanību.

Zibturnīrs notika pēc vienminusa sistēmas, kurā komandas pēc pirmā zaudējuma no tālākām cīņām izstājās.

Kā pirmās uz laukuma devās rajona jaunatnes izlases komanda un pirmās vidusskolas 3. komanda. Pārliecinošu 53:20 uzvaru guva jaunatnes izlases basketbolisti. Negaidīti nopietnu pretestību rajona spartakiades uzvarētājiem — Izglītības darbinieku arodbiedrības basketbolistiem izrādīja jaunie I vidusskolas pārstāvji. Mazpārliecinošu 31:30 uzvaru panāca IDA komanda.

Bērnu sporta skolas pārstāvji ar 37:16 pieveica I vidusskolas 4. komandu. IDA sieviešu komanda guva vieglu 31:7 uzvaru pret I vidusskolas 4. komandu. II vidusskolas basketbolistes piedzīvoja smagu 7:52 zaudējumu pret BSS 2. komandu. BSS 1. un I vidusskolas 2. komandas spēles rezultāts bija 13:10 BSS komandas labā.

Sievietēm pirmā pusfinalā iekļuva IDA un BSS 1. komanda. Šinī spēlē pārliecinošu 38:11 uzvaru guva IDA basketbolistes. Otrā pusfinalā ļoti sīvi cīnījās BSS 2. komanda ar I vidusskolas 3. komandu. Atskatot tiesnešu spēles beigu signalam, rezultāts bija 14:13 BSS 2. komandas labā, kura līdz ar to guva tiesības finalā sacensties ar IDA basketbolistēm. Finalā IDA pārstāves ar 19:10 pieveica savas pretinieces un līdz ar to kļuva par Oktobra svētkiem veltītā zibturnīra uzvarētājām.

Pirmā pusfinalā „Vulkana” vīriešu komanda saistošā spēlē ar 31:43 zaudēja rajona jaunatnes izlases komandai. Otrajā pusfinalā IDA pārstāvji ar 34:30 pieveica BSS basketbolistus.

Finalā satikās jaunatnes izlases komanda ar IDA basketbolistiem. Saistošā spēlē 40:34 uzvaru guva jaunatnes izlases spēlētāji, līdz ar to izcīnīti I vietu zibturnīrā.

I. Pakalns

Jauns izolācijas materials

Kādas Polijas rūpnīcas darbinieks Florians Helmans ierosinājis interesantu metodi izolācijas plākšņu ražošanai no atkritumiem (karkasa), kas paliek pēc gumijas atdalīšanas no saārdīta gumijota auduma. Šķiedraino karkasu presē zem augsta spiediena pie tempe-

raturas, kas izraisa gumijas kušanu. Rezultātā iegūst elastīgu materiālu, no kura var ražot jebkura biezuma izolācijas plākšnes. Šādas plākšnes var sekmi i pielietot, lai nosegtu grietas un apsistu sienas telpās, kuras nepieciešams izolēt no ārējā trokšņa (radiostacijas, slimnīcas utt.)

Valentīns Cvečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(32. turpinājums)

Dolgušina kabinetā aizalzsēgtām durvīm, vienīgi Holodova klātbūtnē (Marja Sergejeva bija uz lauka traktoru brigādēs), arī vārdu pa vārdam iesākās saruna par partijas sapulci kolchozā „Ausma”, pārvērzdamies par brāzienu Dolgušinam.

— Jūs, biedri direktor, ļoti tīri izskatāties, — piezīmēja Ribkins pēc dažiem jautājumiem, kādi parasti tādos gadījumos: par lauku strādājošo traktoru skaitu, par sējas gaitu, par ziemāju virsmērošanu.

— Tīri izskatās? — Dolgušins izbrīnījās par Ribkina piezīmi un pat pārslaidīja roku pār gliudi noskūto vaigu. — Tas droši vien tāpēc, ka katru dienu mazgājos.

— Pēc jūsu uzvalciņa nav redzams, ka jūs būtu nonācis tuvā saskarē ar traktoriem.

Dolgušinam bija ne visai dārgs, vietējā lauku veikālā pirktis pusvilnas uzvalks, koverkots imitācija, pašūts ne pārāk pieguļoši, bet ļoti izgludināts. Kā vienmēr viņš bija diezgan tīrs virskrekls ar kaklasaiti, kas bija sasietas ar kaut kādu sevisku „galvasplīšētas” šķuku. Viņam aiz muguras uz pakaramā karājās vēl jauns nenodilīis un nenovazāts aizsargkrāsas vate-tais vāmijs, kurā viņš nesen bija

pārbraucis no lauka. Kājās — dzeltenas kurpes: pārbraucis, ieskrēja mājās paēst pusdienu un paspēja pāraut kājas. Cepurī Dolgušins nēsāja tikai ziemā, sala laikā, citos gada laikos gāja ar neapsegto galvu, lepodamies ar krāšņo, melno sirmot sākušo matu vainagu. Kaut kāda sviība, prasība pēc tīra, glīta apģērba, acīm redzot, bija viņam jau asinis, kuru viena ceturtdaļa bija čigānu.

— Atļaujiet, biedri Ribkin, saprast jūsu vārdus burtiski, — Dolgušins atbildēja. — Nonākt tuvā saskarē ar traktoriem tas nozīmē izjaukt un salikt motorus, list zem kartera. Bet kādēļ man tas jādara? Mums ir galvenais inženieris, darbnīcas vadītājs, iecirkņu mehanikā, brigādiēri. Ne man katrā ziņā vajadzīgs ar šo svārku malu slaucīt magneto un sveces. Cenšos iztikt bez mūsu mehaniku aizvietošanas.

— Dzēlīgs cilvēks jūs esat, — saskatījies ar Medvedjevu, smadot teica Masļņikovs, pēc izskata labslīdzīgs resnītis platā, pelēkā lletus mētelī un zajā plīša cepurē.

— Ne vienmēr dzēlīgs, — Dolgušins nepiekrīta. — Tikai ieraugot briesmas.

— Kādas briesmas tad jums draud pašlaik?

— Nu lūk, saruna sākas ar pie-

zīmi, gandrīz rāļenu. Sagatavojos aizsardzībai. Sapemu aizrādījumu par to, ka man deguns nav ar masīnēlu. Direktors-baltrocs — to es jau esmu vairākas reizes dzirdējis no dažiem biedriem. Taču mainīt savu darba stilu netaisos. Zem traktora jūš mani nekad neredzēsi, dodu vārdu! Piespiedīšu to darīt, kam vajadzēs, bet pats neli-dīšu.

— Ļoti oriģināls mums tomēr ir Nadeždinskas MTS direktors! — Izplūda klusos smieklos Ribkins, maza auguma cilvēks ar lielu galvu un platu pieri. Viņš bija plečīgs, mazliet salicis, ar kvadrātveida figūru. — Vai jūs viņu redzat pirmo reizi, Dmitriļ Nikolajevič? — viņš griezās pie Masļņikova. — Bet lauksaimniecības pārvaldē viņš jau nokļuvis valodās. Stāsta, ka neviens negribot ņemt komandējumu uz Nadeždinskas MTS. Teikši viņam vienu vārdu, viņš atbildē — divdesmit. Iedvesis ļaudīm šausmas.

— Nezinu, kas kuram iedvesis šausmas, — Dolgušins paraustīja plecus. — Manu tiesību nepietiek, lai iedvestu šausmas augstākstāvošiem orgāniem. Bet es, lūk, pēc apgabala pārvaldes priekšnieka pavēlēm esmu saņēmis jau plecus rāļenus.

Dolgušins nolika rokas sev

priekšā uz galda un sāka saliekt pirkstus.

— Par remonta fonda pārtēriņu rāļens — viešs. Kaut gan valnīgs esmu nevis es, bet bijušais direktors krāpnieks Zarubins. Par nepieņemšanu darbā kā remondarbnicu vadītāju no apgabala rekomandētu inženieri — divi. Kaut gan šis cilvēks šeit pat, kabinetā, nokrita ceļos un lūdzās, lai es viņu, vienlaigā kādu lemeslu dēļ, nepieņemtu darbā, lai viņš varētu braukt mājās pie ģimenes. Stāsta, ka sieva viņam esot skaistule, un viņš baidās, ka viņa uz šejieni kopā ar viņu nebrauks. Un vienu pašu uz ilgu laiku atstāt pilsētā neuzdrošinās. Kādēļ mums vajadzīgi tādi maigi mājās sēdētāji? Tas jau ir divi rāļeni. . . . Par mēslojumu izvešanu no Kamenskajas rajona, kur kolchozi neņēma. . . .

— Nepūlīties uzskaitīt, biedri Dolgušin, — Masļņikovs viņu pārtrauca. — Mums nav atmiņu vakars. Mūs interesē nevis pagājušais, bet tas, kas pie mums notiek šodien.

— Šis pagājušais, Dmitriļ Nikolajevič, — Dolgušins teica, — nav gadāsmu vecs. Diemžēl, tā ir I mūsu pagātne, I tagadne. Tie arī ir apstākļi, kuros mums, jauna-jiem direktoriem, jāstrādā. Direktori jauni, bet mašīnu-traktoru stacijas vadīšanas metodes vecas. . . . Es te iesāku ar darba disciplīnas nostiprināšanu un katru darbinieka atbildības pacelšanu par viņa darba iecirkni. Man nācās atbrīvot no darba MTS divus iesakņojušos slaustus — agronomu un mehani-

ķi. Nepārtraukta zūpošana, ziņojumos — meli, kolektīvā — visādas cūcības. Aiztriecām. Mehanika veltā izvirzījām vienu traktoriistu, agronoma-entomologa vieta pagaidām nav aizņemta. Bet man aizrādīja par to, ka es izdzenāju kadrus un administrēju. Atbrīvoju divus cilvēkus — likumīgā formā, arī arodbiedrība piekrita manai pavēlei, un diviem cilvēkiem ledevu rāļenu — to uzskatīja par administrēšanu. Bet man vienam pašam plecos mēnešos no apgabala iedeva plecus rāļenus! Un vēl rajona komitejas birojā divreiz ierakstīja lēmumu: „aizrādīt” un „stingri brīdināt”. Ja jau es administrēju, tad tā ir tikai desmitā daļa no tās administrēšanas, kuru es izbaudu pats uz savas personīgās ādas! Par ko tad mani isti jāsoda? . . . Pēc manām domām, es pelnu pat patēlcību — par rakstura stingrību un izturību. Par to, ka nepārnēsu uz saviem padotajiem pilnībā tās vadības metodes, kādas tiek pielietotas attiecībā uz mani pašu.

Dolgušins pasmejās par prātā ienākušo salīdzinājumu un piebilda:

— Esmu bufera stāvoklī starp vadošajām organizācijām un traktoriem. Sapemu visus triecienus, bet nenododu tos tālāk ar tādū pašu spēku, cenšos pēc iespējas mīkstināt.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Būms